

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, &c. Importuni, opportuni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Et ego dico vobis, facite vobis amicos de mammona iniquitatis, ut cum defeceritis, recipiant vos in aeterna tabernacula. LUC. 16.

VERITAS PRACTICA.

Importuni, opportui.

SENSUS EST, Quod illi ipsi quos modo habes magis importunos in petendo, possunt esse aliquando tibi magis opportuni amici, si, quod petunt, obtineant.

RATIO EST, Quia illi censendi sunt magis opportuni amici qui magis opportune valeant tibi adesse.

Sed quos modo habes magis importunos in petendo, magis opportune valent aliquando tibi adesse. Ergo illi magis opportuni amici, & magis, magisque eloendi sunt.

I. PUNCTUM.

EVANGELICÆ Summa Parabolæ tribus his constat partibus. Prima est, ut intelligamus nos non tam esse rerum temporalium dominos, quam dispensatores, qui earum omnium rationem reddere debent vero Domino Deo. Secunda est, quod si jam exigeretur à multis, illa bonorum acceptorum ratio, vix eam possent reddere. Tertia denique quod nisi omnino desipiant, provideant matui è oportet suis rebus exemplo huius Villici qui si probatus est à suo Domino quod sapienter fecisset, licet fraudulenter egisset, quanto magis à Deo illi laudabuntur, qui sibi de suis illis quæ super sunt, amicos faciãt à quibus opportune juvari possint, quando de alijs quæ male impenderunt, vocabuntur in jus divinamque iustitiam. Quamobrem hæc est extrema clausula: *Et ego dico vobis, facite vobis amicos de mammona iniquitatis*, id est, de divitijs quæ dicuntur iniquæ, non ex se, sed ex earum usu qui plerumque iniquus est, sive in illis comparandis sive in possidendis sive in consumendis. Fiant autem ex illis amici, qui nos deficientes recipiant in aeterna tabernacula, quando ex illis sunt elemosynæ quæ cum intuitu, & pauperum orationibus exoratus Dominus concedat felicem exitum quibus alioquin non nisi miserandus consigisset.

Quia verò jam sic importuni videntur Pauperes, ut eorum penè fastidium quosque subgat; diligenter id cavendum, & quos habes

modo importunos sic considerandi sunt tanquam futuri aliquando magis opportuni amici, si eorum importunitatem benignè toleraris & inopiam subleves.

Ratio est plurimum expendenda, quod illi sine dubio sint censendi magis opportuni amici, qui magis opportune, id est, in graviore necessitate valeant tibi adesse, tibi patrocinari, & te omni ope, si quo labores periculo, liberare; nonne sic Sacri profanique Authores veros à falsis amicos denotant? *Est enim amicus secundum tempus suum*, inquit Sapiens, & non permanebit in die tribulationis: *Est autem amicus socius mensæ, & non permanebis in die necessitatis. Amicus si permanserit fixus, erit tibi quasi coequalis*, id est, æqualem tecum sortietur lotem: in hoc erit verè amicus, si quæ tua sunt ærumnosa velit ex æquo participare, ac illa quæ fuerint beneficia, seu felicia; tuque illi parem rependes vicem.

O non minus rara quam fidelis amici nota.

II. PUNCTUM.

SED quos habes modo magis importunos in petendo, magis opportune valent aliquando tibi adesse.

Quò enim sunt magis importuni, major est patientia, majorque charitas dum illis subvenitur, atque ita magis certo amici comparantur, quo supra dictum est modo, licet id nesciant pauperes nec advertant. *Iustitia eius manet in sæculum sæculi. Nempe eius qui dispersit, dedit pauperibus, & qui miseretur & commodat disponet sermones suos in iudicio*, id est, habebit quod respondeat, & quo se accusatus defendat, ne iudicetur nec condemnentur.

Quod egregia quidem parabola sanctus Johannes Damascenus in historia Barlaam & Josaphat repræsentavit, sed eam licet paulò liberius sic ad eam nostram explanare:

Homo quidam singulari quatuor amicorum confortio convictus quæ gaudebat, licet eorum unum quem quartum dicimus, non ita coleret ac tres alios. Incidit verò ille in tam operosum negotium, ut nisi ab amicis juvaretur, par conficiendo nunquam esset negotio; quamobrem primum illorum adit conquirendi præsidij gratia.

Sed